

Lørdag den 10. december 1988

Kongen af den skrællede sax

25-årige Fredrik Lundin fra Helsingør er en af Danmarks bedste saxofonister

af **Jesper Munch Nielsen**

HELSINGØR: Tenorsaxofonen ligger på bordet foran ham. En fransk Selmer Mark 7 - stor og matgyldent skinnende med irgrønne pletter. Lakken er skrællet af i et forsøg på at få metallet til at klinge bedre med, når han spiller på den.

1.86 høj, vejer 73 kilo. Han er tynd, sej og senet under det blonde, tilbagestrøgede korthår. 25-årige Fredrik Lundin har taget turen fra Helsingør til København, fra det lokale Toldkammer til hovedstadens Montmartre. I dag er han en af de stjerner, der lyser klarest op på det danske jazz-firmament.

...den kun 19-årige tenor-saxofonist, der står midt i et sensationelt gennembrud. Han indfrie de faktisk de højt-skruede forventninger og afslørede sig som en forbløffende moden, teknisk og stillistisk sikker musiker, som med rødder i den moderne tradition spænder meget vidt.

Koncertanmeldelse af Fredrik Lundin, Information 1983.

I dag er gennembruddet et overstået kapitel. I og selv udenfor jazz-kredse giver Fredrik Lundins navn genlyd og respekt. Han regnes for at være en af Danmarks absolut bedste saxofonister. Én saxens yngling, der tæller Charlie Mingus, Gil Evans og Thelonius Monk som inspirationskilder.

Han er med i et utal af bands - deriblandt Bo Stief Group, Frans Bak og Det Blå Skrig med Alex Riel og Hugo Rasmussen, Jan Kaspersens sextet. Lundins navn optræder på dusinvis af pladecovers, når han har været forbi studiet med sin sax. Med sin egen gruppe, der efterhånden er blevet en sextet, har Fredrik Lundin netop fået sin anden lp, The Cycle, på gaden.

- Sjovt nok har jeg ikke måtte kæmpe rigtig for det, fortæller Fredrik Lundin. Det store break kom, da basunisten og arrangøren Erling Kroner fik øjne og øre op for Fredrik Lundin og hans sax.

- Han hørte mig en aften. Og næste dag ringede han hjem til mine forældre, hvor

jeg boede og spurgte om, jeg ville være med i hans tentet. Selvfølgelig, er du helt vild, den store Erling Kroner, tænkte jeg bare. Så det er nok meget hans skyld, at jeg har fået den start. Han har hjulpet mig frem, og gjorde, at jeg tidligt fik gode anmeldelser.

- Der har jeg nok været heldig. Der er mange historier i dansk jazz om skæbner, der aldrig kom op igen efter at have fået hammeren af anmelderne.

Og Fredrik Lundins anmeldelser kunne få de fleste af hans musikerkollegers scrapbøger til at skælve af misundelse.

Familie-jazz

.... Hans spil.. er af en indre kraft, en ekspressivitet og formuleret med en rytmisk intensitet, som er enestående på vore breddegrader, skrev Politikens jazz-anmelder Boris Rabinowitsch i 1986.

Kimen til karrieren blev lagt allerede inden Fredrik Lundin blev født.

- Min far slæbte mig som lille purk med i det gamle Montmartre. Og far og mor var ofte derinde, mens min mor var gravid, så jeg er i realiteten vokset op med jazzmusik omkring mig, griner Fredrik Lundin.

Senere stod den på tværføjte-undervisning og familiejazz i hjemmet på Mads Holmsvej med faderen Åge på klaver.

Tværfløjten kom, fordi min musiklærerinde på Helsingør Lille Skole sagde »spil på den", og det gjorde jeg så pligtskyldigt. Senere stak hun mig en sax i hænderne, som jeg fik lov til at låne, fortæller Fredrik Lundin.

Saxen har han holdt fast ved siden.

- Saxofonen er speciel, fordi den ligger så tæt på den menneskelige stemme. Den har lige så mange udtryksmuligheder, kan vise lige så mange følelser. En dag, hvor basisten Hugo Rasmussen og jeg spillede sammen, endte vi med at stå og tale sammen via instrumenterne.

Til København

Som 18-årig og med en musiksporglig studentereksamen fra Helsingør Gymnasium begyndte Fredrik Lundin som professionel musiker, spillede sine første rigtigejobs. Og tanken om en uddannelse som tværfløjtenist på Musikkonservatoriet blev hurtigt skrottet.

Fredrik Lundin flyttede til København.

- Primært fordi al min aktivitet foregik i København, det var for besværligt at tage frem og tilbage hele tiden.

Siden da har Fredrik Lundin kunne skrive musiker på vistkortet. I starten måtte so-cialforvaltningen hjælpe til økonomisk.

- Men i de sidste 3-4 år har jeg da forsørget mig selv, fortæller Fredrik Lundin. Det er især engagementerne i Frans Bak og Bo Stiefs orkestre der trækker det store læs, når tegnebogen skal fyldes.

- De har mange jobs, og det giver en god del penge. Men det er en usikker indkomst. Ind i mellem bliver det lidt småt, så står den på risengrød hver anden dag. Og i perioder er der næsten intet at lave.

Fyldt kalender

På andre tidspunkter er Fredrik Lundins kalender fyldt til randen. I november har der eksempelvis været tryk på hele tiden - koncerter, Sverigesturne og pladeoptagelser med Bo Stief Group, fotosessions, internationalt jazzstævne i Vesttyskland og konstante prøver.

Men Fredrik Lundin kan godt lide at have travlt.

- Det er skønt. Jeg kan godt lide det liv. Men selvfølgelig bliver man træt og får hjemve, når der er for meget gang i den, fortæller Fredrik Lundin og fortsætter:

- Så det er vigtigt, at man har et sted, man kan lide at komme tilbage til, et rigtigt hjem.

For Fredrik Lundin betyder det en to-værelses på Amager, hvor han bor sammen med den et par år yngre kone Trine-Lise Væring. Pladesamlingen tæller alt fra Mozart til Prince, på bogreolen står blandt andet Karen Blixen og Peter Høeg.

- Jeg læser også meget latinamerikansk litteratur. Jeg kan godt lide det mystiske, det mørke og flertydige, både indenfor musik, litteratur og..i hele livet som sådan.

På scenen

Også Fredrik Lundin som menneske er flertydig.

- Jeg er vædder. Og de skulle efter sigende være temperamentsfulde og dominerende. Det er jeg også, men ikke hele tiden. Nogle gange er jeg genert. Jeg kan godt være frembusende, hvis jeg er på hjemmebane. Ellers er jeg ikke meget for at dumme mig. Ofte siger folk, at jeg er et helt andet menneske på

scenen end udenfor, siger Fredrik Lundin og forsætter:

- Jeg nyder at være på scenen. Det er fedt. Når det hele fungerer, løber af sig selv. Når de andre er med, og man per intuition er enige om at gøre det samme. Når nuet pludselig er her i fem minutter.

Fremtidsudsigterne tegner sig lyse for Fredrik Lundin. Kun en grovsortering i de mange orkestre, og bedre tid til at øve og komponere står på ønskelisten.

- Men ellers vil jeg gerne blive ved med det her. Der er bud efter mig. Folk kan øjensynligt lide, hvad jeg laver. Og jeg er inde i varmen hos anmelderne. Så foreløbigt er jeg meget tilfreds med, hvad der sker omkring mig, siger Fredrik Lundin med et smil. Og han har grund til at smile.

.... En forbavsende kunsterisk modenhed præger den blot 25-årige tenorsaxofonist Fredrik Lundins anden selvstændige pladeudgivelse.. Et stort talent i dansk jazz synger for alvor sin musik ud.

Anmeldelse af The Cycle
som en af årets bedste plader,
Berlingske Weekendavis, 10.
december 1988.